

M. KISS SÁNDOR, professor emeritus

a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum főigazgató-helyettese,
a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány
kuratóriumának tagja,
a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Kar Történetének nyugalmazott
intézetvezetője,
az 1956-os forradalom és szabadságharc alatti sortüzek történetét kutató Történeti Tényfeltáró
Bizottság tagja, akinek fő kutatási területe az 1956-os forradalom és szabadságharc, illetve az
azt követő megtorlás története. Tizenkét könyv és több mint nyolcvan tanulmány szerzője.
Legutóbbi önálló kötete Közelítések – 1956 címmel jelent meg 2011-ben.

M. Kiss Sándor 1943-ban született Budapesten. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Karán szerzett magyar-történelem szakos tanári diplomát 1967-ben.
A történelemtudományok kandidátusa címet 1996-ban szerezte meg, 2002-ben lett
mestertanár.

Vendégelőadóként járt Hollandiában, Londonban, az Egyesült Államokban és Kanadában.

Így vall hivatásáról:

*„Nem akartam történész lenni, inkább irodalmár... Szabó Lőrincet olvastam és nem a
forradalom történeteit. A sorsom úgy hozta, hogy **történész** lettem. A II. világháború
történetével foglalkoztam. Kaptam egy képet, és az a kép úgy nézett ki, hogy a világháború
alatt Magyarországon csak a kommunisták álltak ellen. Egyszerűen rájöttem arra, hogy ez
nem igaz. Sokasodtak a kérdőjelek, de kutatható iratanyag nem volt. Amikor megismerkedtem
azokkal az emberekkel, akik aktív részesei voltak a történéseknek, elindult bennem egy
folyamat, kezdtem végiggondolni a történelmet, mindig azzal a tudásmennyiséggel, ami
mögöttem volt. Nem állítom, hogy hideg, racionális ésszel gondolok végig mindent,
de szeretnék eljutni a hideg racionalitásig egy idő után.”*